

# РЕШЕНИЕ

№ 3389

гр. София, 25.05.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в открито заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова**  
**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова**  
**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1927** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 26.01.2021г. по НАХД № 3148/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 98 състав. С решението е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0001713/20.07.2018г., издадено от главен инспектор в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА). С НП на Р. В. Ц. е наложена глоба в размер на 1500 лв. на основание чл.43, ал.1, т.1, б.“б“ във вр. с чл.30, ал.1 т.4 от Наредба № Н-32/16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства (Наредбата). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че същата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна районният съд приел, че на 03.04.2018 г. при извършена проверка било установено, че на 07.03.2018 г. жалбоподателят Р. Ц., като председател на комисия от технически специалисти, извършил преглед, за който бил съставен протокол № 15626071, на автомобил „Ауди А 3“, с рег. [рег.номер на МПС] и издал знак № 14981043, без за автомобила да е представен документ за платен данък към деня на извършване на прегледа или документ, че автомобилът е освободен от данък съгласно чл. 58 ЗМД (означен така в НП, като вероятно се има предвид Законът за местните данъци и такси). Със съставения АУАН серия А-2018 № 251154 от 03.04.2018 г., с който на Р. Ц. било вменено нарушение на чл. 43, ал. 1, б. „б“, вр. чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредбата. АУАН е връчен на жалбоподателя лично. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП, с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500,00 лева на основание чл. 178а, ал. 7, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

От правна страна районният съд приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, при съблюдаване на визираните в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 ЗАНН давностни срокове. Фактите на нарушението са описани ясно и няма разминаване между словесното и цифровото описание на състава на нарушението. АУАН е връчен лично на жалбоподателя, последният е упражнил правото си на жалба и в хода на съдебното производство може да заяви всичките си възражения срещу НП. Районният съд приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност по чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б.“, вр. чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредбата в редакцията ѝ от ДВ бр. 40/2016 г., действала към 07.03.2018 г. Съгласно посочената разпоредба в тази ѝ редакция, за да допусне председателят на определената за това комисия да бъде извършен периодичен технически преглед на ППС, е следвало да бъде представен документ за платен данък върху превозните средства към деня на извършването на периодичния преглед на ППС съгласно чл. 60, ал. 6 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), или документ, че са освободени от данък съгласно чл. 58 от същия закон. От друга страна в чл. 43, ал. 1, т. 1, б. "б. " от Наредбата законодателят изрично е вменил забрана за председателите на комисиите, извършващи периодичен технически преглед на ППС да допускат извършването на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодичните прегледи, определени в тази наредба. Към датата и часа на извършване на периодичния годишен преглед на автомобила пътният данък не е бил заплатен. Съдът отчел, че към настоящия момент разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредбата е отменена, но не приел, че е налице по-благоприятен закон за дееца, тъй като, въпреки че към настоящия момент проверката за изпълнение на условието за заплащане на дължимия данък се осъществява посредством автоматизираната информационна система съгласно чл. 11 от Наредбата, изискването да не се допуска автомобил до ПППС без да е заплатен дължимия данък продължава да съществува. Това нарушение е санкционирано в разпоредбата на чл. 178а, ал. 7, т. 1 ЗДвП, където законодателят е предвидил фиксиран

размер на глоба в размер на 1500 лева, каквато е наложена и в случая. По тези съображения районният съд приел, че НП следва да бъде потвърдено.

Настоящият състав не споделя този извод. Съгласно чл.43, ал.1, т.1, б. „б“ от Наредбата в редакцията ѝ, действаща към датата на издаване на НП (бр. 38/08.05.2018 г., в сила от 20.05.2018 г.), при извършването на периодичните прегледи на ППС председателят на комисията не допуска извършването на периодичен преглед на ППС в нарушение на изискванията за извършване на периодичните прегледи, определени в тази наредба. Последната в същата ѝ редакция вече не съдържа т.4 на чл.30, ал.1, цитирани в НП. Задължение на административнонаказващия орган е да посочи точната правна квалификация на нарушението, като в случай на промени в нормативната уредба, последвали между датата на нарушението, съставяне на АУАН и издаване на НП, същият орган следва да посочи това в НП, като обоснове прилагането на действащата правна норма. Неизпълнението на това задължение не може да бъде санирано чрез заместването му от съда. Наред с това, в случая не може да се приеме, че не е налице по-благоприятен закон, доколкото изискванията към функционалностите на информационната система по чл.11 от Наредбата и в частност, неговата ал.3, т.18, б.„б“ от Наредбата предвиждат автоматична проверка за обстоятелството, платен ли е данъкът за превозното средство. Разпоредбата на чл.178а, ал.7, т.1, предл.1 от ЗДвП предвижда отговорност за председателя на комисия, извършваща прегледи, който допусне извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с Наредбата, или със съоръжения или средства за измерване, които не отговарят на изискванията, определени със същата наредба. Както беше посочено по-горе, с изменението на Наредбата задължението на председателя да изисква документ за платен данък е отпаднало, доколкото то се извършва автоматично от информационната система. Предвид забраната, установена в чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове, не е допустимо санкционната разпоредба да се тълкува разширително с цел ангажиране отговорността на нарушителя. Изискванията към информационната система са част от Глава втора от Наредбата: „Изисквания към контролно-техническите пунктове и техническите специалисти“ и са неотнормирани към задълженията на председателя на комисия, извършваща прегледи, годни да обосноват административнонаказателната му отговорност при неизпълнение.

Предвид изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено. С оглед изхода на делото следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на касатора искане за разноски, представляващи възнаграждение за адвокат на основание чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. Последното съдът определя на 120 лева на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.01.2021г. по НАХД № 3148/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98 състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0001713/20.07.2018г., издадено от главен инспектор в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на Р. В. Ц., с ЕГН [ЕГН], сумата 120 (сто и двадесет) лева – разноси по делото.  
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.